

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

74. Similis lesv filio suo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

& vxoris, quô IOSEPH & MARIA vniebâtur, quô ad animâ. Ideoq; sepe cit. S. Bernardin⁹; *quomodo, inquit, cogitare potest mens discreta, quôd spiritus S. tantâ unione, coniugij scilicet, uniret menti tantæ Virginis aliquâ animam, nisi ei virtutum operatione simillimam?* unde credo, IOSEPH fuisse mundissimum in Virginitate, profundissimum in humilitate, ardentissimum in charitate, altissimum in contemplatione, ut esset adiutorium simile Virgini. 2 Quia, scripturâ teste, eadem egere, eadem passi sunt, & eadem accepere beneficia a Deo. Ergo prudenter præsumi potest esse similes vitæ sanctitate. Hic antecedens probarunt loco nostrô. Gerson in ferm. de Nat. B. V. & Carthag. lib. 4. ab Hom. 7. & deinceps; probarique ulterius posset, inductione virtutum. Verum de his infra agetur.

ELOGIVM LXXIV.

IOSEPH

Similis IESV Filio suo.

Implicat, inquit, IOSEPHVM esse similem Deo. At IESVS filius IOSEPH Deus est. Ergo implicat IOSEPHVM esse similem IESV suo filio. Maior probatur, quia implicat similitudo, ubi implicat proportio. Atqui implicat proportio inter IOSEPHVM & DEVM. Ergo inter IOSEPHVM & Deum implicat similitudo. Minor constat quia Isaia 14. v. 14. non nisi impro-

bissi

bissimis tribuitur illa vox. *Ascendam super altitudinem nubium, similis ero altissimo.* Atqui similitudo cū IESV tribuitur IOSEPHO in testimonium meritiſſimæ laudis. 2. quia, ut axioma habet, finiti ad infinitū nulla est proportio. Atqui Deus est infinitus, IOSEPHVS finitus. Ergo nulla est proportio inter IOSEPHVM & Deum. At anne propterea jubeam auferri præfixum honoris titulum? *Minime gentium: non enim illum amor veri ignorans, sed Veritas ipsa æterna, IESVS, inquam, jam olim dum viveret nobiscum in carne mortali coram Discipulis imposuit, dicens, inter natos mulierum nemo mihi similior fuit formâ corporis, moribus, conditione Vitæ, patiendi ardore, quam IOSEPHVS.* Id quod ex orientali historia refert Gratianus lib. 2. cap. 4. de cuius auctoritate supra diximus. Accedit autem etiam autoritas Iustini in dial. contra Tryphonem, Bernardini Sen. sermonede sancto. Gersonis Cancellarij proxime relata, Isolani. Bernardini de Bust. & Carthag. l. 18. Hom. ult. ut proinde recte ad Rationes abire possim, quibus etsi auctores mihi essent nulli, probabilis tamen reddatur assertio hæc, nepe IOSEPHVM esse similitudo IESV filio suo.

Igitur 1. ex quo quis pluribus accedit modis ad veram filiationis rationem, quæ originaliter in Verbo est, eò est similitudo filio Dei. Atqui IOSEPH pluribus modis accedit ad filiationem Verbi, quod IESVS est, ergo est similitudo illi. Maior est S. Thom. 1. p. q. 33. a. 3. in corp. Minor indidem probatur, quia quinque modis accessit IOSEPH ad filiationem

nem

nem, scilicet, 1. Per *similitudinem naturæ*, per amorem & cognitionem perfectissimè operantis, solâ Virgine exceptâ, 2. Per *similitudinem vestigij* imitantis vitæ genere mores Dei supra alias omnes, post eandem Virginem, creaturas. 3. per *similitudinem imaginis* continuâ contemplatione itidem præ aliis omnibus aptissime adumbrantis ipsam Dei imaginem. 4. per *similitudinem gratiæ*, sola Virginis gratia minoris, jam inde à primo suo ortu, copiosissimè ex Deo gratiarum abyssu haustæ. 5. Per *similitudinem gloriæ*, in resurrectione, Assumptione, ac cælorum regno proximè gloriam Christi participantis. Quæ alij uberius expendere poterunt. 2. Quo filius aliquis est similior patri, eo certius putatur talis patris, & non alterius genuinus esse filius. Atqui IESVS certissimè putatus est genuinus esse filius IOSEPHI à iudeis. Dicitur enim Luc. c. 3. v. 23. *Et ipse IESVS erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius IOSEPH & Matth. 13. v. 55. Nonne hic est fabri filius.?* 3. In IOSEPHO & per IOSEPHVM præcipuè impleta sunt illa Apost. ad Philip. 2. v. 6. Verba. *Christus IESVS cum in formâ Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo: Sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo*, perinde enim est ac si diceretur; IESVS quia in forma, sive natura Dei erat, non fecit, nec se facere rapinam arbitratus est, esse sibi æqualia Deo patri sed semetipsum exinanivit, hoc est, fecit ex Domino servum, ex Deo hominem, ex Creatore creaturam.

ram, & pœnalitates suscipiens in se, fabrilem quoque artem, quæ præcipue servorum est, sub Magisterio IOSEPHI per annos bene multos profitens, in similitudinem substantialem hominum duorum MARIE & IOSEPHI factus, & habitu, hoc est, corpore ac proprietatibus inventus, nullo nostro merito, sed ex sola misericordia Dei, ut homo IOSEPH, verè homo & rationalis, sine peccato, ignorantia, tarditate, tepiditate, &c. Est ergo IOSEPH similis filio suo.

ELOGIUM LXXV.

IOSEPH

Similis Deo.

In primis de Fide est, omnem hominem esse similem Deo, Genes. enim 1. v. 26. *Faciamus, inquit, Deus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Et. v. 27. *Creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos.* Atqui juxta Dialecticos, quod dicitur de omni, dicitur & de quovis contentò sub omni. Continetur autem etiam IOSEPH sub omni, subintellige homine. Est ergo ipse quoque imago Dei, adeoque similis Deo. Atqui imago est similitudo alterius ab ipso procedens aliquò modò. Homo ergo, & IOSEPHVS, qui sunt imago Dei, debent esse similitudo Dei. Atqui non sunt similitudo Dei in natura specifica. Ergo tantùm sunt similitudo

P

in ali-